

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' יוסף בן הרה"ח
משה צבי בנימין ז"ל
וחתן מרת בילא בת רבקה
בת רבינו הגה"ק זצ"ל
נלב"ע י"ג אדר תשמ"ג
ונינו האב"ד החשוב ר' יוסף
בן יבלהט"א הרה"ח ר'
חיים יחזקאל בנימין ז"ל
נו"נ לרבינו הגה"ק זצ"ל
נלב"ע י"ג אדר תשמ"ג
תנצב"ה

פרי קודש היולאים

פר' תצוה פורים תשפ"ג

בס"ד, גליון מס' 52

מתורתו ומורשתו של רבינו הגה"ק הילל זצ"ל
אברק"ק סאסרעגען זי"ע

פר' תצוה

כשעוסקים בג' עמודי העולם אות הוא ששכינה שורה בישראל

לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד

(שמות כז, כ)

זה! "בתוכו לא נאמר אלא בתוכם, בתוך כל אחד ואחד", ונר מערבי
הי' העדות לבאי עולם על זה.

ואף כשאין לנו משכן יכול כל אחד ואחד לזכות להשראת
השכינה על ידי שיתדבק בג' עמודי העולם המבוארים במשנה באבות
(פ"א מ"ב) "שמעון הצדיק הי' משיירי אנשי כנסת הגדולה הוא הי'
אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל
גמילות חסדים"².

וזהו שאמרו חז"ל "כל זמן שהי' שמעון הצדיק קיים" היינו כל
זמן שעוסקים בג' עמודי עולם אלו שיסד שמעון הצדיק, הרי ש"הי'
נר מערבי תדיר" שהוא "עדות לבאי עולם" דהיינו בזמן הגלות כשלא
יהיה מקדש "ששכינה שורה בישראל", על ידי שעוסקין בתורה
ועבודה וגמילות חסדים³. וזהו הרמז בדברי הכתוב "להעלות נר
תמיד". (ח"א רל)

רש"י פירש שנקרא "תמיד" על שם שבכל לילה ולילה הי' מדליק
את המנורה, אך לא שדלק תמיד בכל עת שהרי כתוב להלן "מערב
עד בקר". אבל הרמב"ן פירש "תמיד" בכל עת, והכוונה לנר המערבי
שהי' דולק תמיד.

הנה לכאורה קשה על דברי הרמב"ן, שהרי אמרו חז"ל (תוספתא
סוטה פ"ג ה"ז; וכ"ה בימא לט, א; ובירושלמי יומא פ"ו ה"ג) "כל זמן שהי' שמעון
הצדיק קיים הי' נר מערבי תדיר, משמת הלכו ומצאוהו שכבה, מכאן
ואילך מוצאין אותה פעמים ככה פעמים דלוק", ואם כן שוב אינו
"תמיד".

ואפשר לפרש בדרך רמז, דהנה אמרו חז"ל (שבת כב, ב) "וכי לאורה
הוא צריך וכו', אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל,
מאי עדות אמר רב זו נר מערבי וכו'", שכל מטרת המשכן הוא כמו
שאמר הכתוב (שמות כה, ח) "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" ורמזו על

כשם שקדושת אהרן קיימת לעולם כך תורת משה קיימת לעולם

וְאֵתָהּ הִקְרַב אֵלֶיךָ אֶת אֶהֱרֹן אָחִיךָ וְגו' לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֵנוּ לִי

(שמות כח, א-ג)

שנאמר "לי" הרי זה לעולם ולעולמי עולמים", ולכן מה שנאמר
"לקדשו לכהנו לי" היינו לעולם, שקדושתו של אהרן היא לעולם⁴,
ועל זה הרע למשה על שלא זכה גם הוא לכך⁵.

ועל זה השיב לו הקדוש ברוך הוא והניח דעתו ואמר "תורה היתה
לי ונתת לי לך במתנה", וזו קיימת לעולם ונקראת "תורת משה" על
שמך לעולם כמו שנאמר (מלאכי ג, כב) "זכרו תורת משה עבדי".

(ח"א רלח)

איתא במדרש (שמות רבה לו, ד) "כשאמר הקדוש ברוך הוא למשה
ואתה הקרב הָרַע לו, אמר לו תורה היתה לי ונתת לי לך וכו'", והקשו
המפרשים (עיין תפארת יהונתן, אהל יעקב וכתב סופר) למה הרע למשה על
אהרן, והרי משה הי' הענו מכל אדם, ובעת ששלח אותו השי"ת
להוציא את ישראל ממצרים בקש הגדולה לאחיו אהרן (לעיל ד, יג וברש"י
ס, ו) ולמה כאן הרע לו. ותירצו כל אחד לפי דרכו.

ונראה לתרץ על פי מה דאיתא במדרש (ילקוט רמז שט) "בכל מקום

¹ רבינו הגה"ק זצ"ל הביא מאמר זה בשם השל"ה הק' והוא בפר' תרומה תורה שבכתב תורה אור, ובשער האותיות אות ל'. ומקור קודם לו הוא באלשיך על הפסוק שבפנים ובראשית חכמה שער האהבה ו' י"ט, וכבר נזכר בפירושו רבינו אפרים עה"ת לאחד מהראשונים.

² רבינו הגה"ק זצ"ל לא ציין מקור לזה רק הסמך על מה שכתב בפר' תרומה (ח"א רכב) שג' הכלים ארון שולחן ומנורה הם רמז לג' העמודים וזה המביא להשראת השכינה. ומצאתי לרבינו עובדיה ספורנו שכתב כן בפירושו למסכת אבות למשנה זו, וז"ל "אמר שהעולם של ישראל - והוא שיהיה עניינם באופן שתשרה שכינה בתוכם ויהיו לרצון - עומד על שלשה דברים המשרים שכינה בישראל, כי אמנם על ידי העבודה תשרה שכינה כאמרו עולת תמיד לדורותיכם וכו' ונועדתי שמה לבני ישראל, ובתורה ובגמילות חסדים יהיו ישראל בצלמו כדמותו ויהיו ראויים להקרא בניו והוא כאב את בן ירצה אותם לשכנו בתוכם", עכ"ל.

³ ודוק בשינוי הלשון שיש כאן, שבגמ' יומא איתא "ת"ר מ' שנה ששימש שמעון הצדיק וכו'", ואילו בתוספתא איתא "כל זמן שהיה שמעון הצדיק קיים". ולפי מה שנתבאר א"ש שלא רק במ' שנה ששימש אלא "תמיד" - "כל זמן ששמעון הצדיק קיים" כלומר שמקיימים ג' עמודי העולם שלו, לא ככה נר מערבי.

⁴ רבינו הגה"ק זצ"ל ציין בזה למה שכתב לעיל ד"ה להעלות נר תמיד שגם כשאין את עבודת המנורה אפשר לזכות להשראת השכינה על ידי ג' עמודי העולם עיי"ש.
⁵ וכמו שמצינו (רש"י במדבר כז, יג) שנתאוה למות מיתת נשיקה כאהרן.

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך

(שמות כח, א)

ואפשר לתרץ על פי מה שאמרו חז"ל (קידושין לא, א) "גדול מצווה ועושה יותר ממי שאינו מצווה ועושה", ומכיון שאהרן הי' מצווה על מצות הכהונה ואילו משה לא הי' מצווה אלא שאם רצה הי' משמש בכהונה גדולה⁶ הרי שהוא אינו מצווה ועושה, ועל זה הרע בעיניו⁷. (ח"א רלח)

איתא במדרש (שמות רבה לו, ד) "כשאמר הקדוש ברוך הוא למשה ואתה הקרב הרע לו, אמר לו תורה היתה לי ונתת לי לך וכו'". ויש לדקדק למה הרע בעיני משה הרי אמרו חז"ל (שמות רבה לו, א) שכל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר שמש משה בכהונה גדולה, ואם כן למה הרע בעיניו.

על ידי בגדי כהונה נתעוררו הענינים הפנימיים לכפרת ישראל

ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת וגו' ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי

(שמות כח, ב-ג)

לעורר את העם, שהמעיל מכפר על לשה"ר, החושן על עיוות הדין, האפוד על הרהור עבודה זרה וכו' (זבחים פח, ב).

וזהו הרמז "ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת" וכדפירש רש"י לקדשו על ידי הבגדים כלומר לעשותו כלי כפרה על ישראל על ידי הבגדים.

ולפי זה יתורץ הנ"ל כי משה רבינו לא היה צריך לכל זה כי גם מבלעדי הבגדים הי' יודע הכוונות הפנימיות במה לעורר את העם לתשובה והי' מוכן לכפרה אף מבלעדי בגדי כהונה, ולכן אף שהי' משמש בכהונה גדולה כל מ' שנה לא הי' צריך לבגדים, ולכן אמרו שבשבעת ימי המלואים הי' לו חלוק לבן, ע"ד הכתוב (קהלת ט, ה) "בכל עת יהיו בגדיך לבנים", ו"בלא אימרא" היינו שלא הי' צריך לבגד שיש בו אמירה שהוא רמז לכפרה. (ח"א רלח)

פירש רש"י "לקדשו לכהנו לי, לקדשו להכניסו בכהונה על ידי הבגדים שיהא כהן לי".

איתא בגמ' (עבודה זרה לו, א) "במה שימש משה שבעת ימי המלואים וכו' בחלוק לבן שאין בו אימרא". ופירש רש"י שהיו אסורים לו בגדי כהונה גדולה שנאמר "ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך" והוא כזר אצלם. ומקשים התוס' (ד"ה במה שימש) הרי איתא בזבחים (קא, ב) שמשח הי' משמש בכהונה גדולה כל מ' שנים ומשמע שהי' מותר בבגדים.

ונראה לפרש בדרך רמז, דהנה מה שפירש רש"י כאן שעל ידי הבגדים קדשוהו לכהן, כוונתו דהנה הכהן הוא "כלי כפרה לישראל שמתו" (מתוך פיוט "אתה כוננת" במוסף יח"ק) וכמו שעל ידי אכילתו את הקרבנות "כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים" (פסחים נט, ב) כך גם הבגדים היו כלי כפרה, שעל ידי הבגדים היו הכהנים מתקדשים

ימי הפורים

אצל ישראל אף המכה היא לרפואה

אחר הדיברים האלה גדל וגו'

(אסתר ג, א)

בבשר החי וממנו תצא הרפואה, וכך "כאשר ייסר איש את בנו ד' אלקיך מייסרך" (דברים ח, ה).

וזהו הרמז בדברי הגמ', מכיון שכל סיבת המכה היא עבור הרפואה, מה שיצא מזה לטוב לישראל, על כן הוא נחשב ל"הקדמת רפואה למכה", כי סוף מעשה במחשבה תחילה, שרצה הקב"ה שיהא לנו רפואה היינו מה שטוב לנו מזה ולכן נתן לנו תחילה המכה.

אבל את אומות העולם מכה הקב"ה על מנת להענישם, ורק אם שבו מרעתם בורא להם רפואה, וזהו "הקדמת מכה לרפואה".

(ח"א קלח, ריד)

אמרו חז"ל (מגילה יג, ב) "אחר הדברים האלה, אמר רבא אחר שברא הקב"ה רפואה למכה, דאמר ריש לקיש אין הקב"ה מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה תחילה וכו' אבל אומות העולם אינו כן מכה אותן ואחר כך בורא להם רפואה וכו'". ויש לדקדק מהו ההבדל אם קודם רפואה ואחר כך מכה או קודם מכה ואחר כך רפואה.

ונראה לפרש, דהנה על כל צרה שלא תבוא על ישראל נאמר (ישעי' טו, טו) "בכל צרתם לו צר" שגם השי"ת מצטער עמם, אלא שזהו כמו הרופא אשר פעמים נותן לחולה סמים מרים מאד או פעמים שחותרך

על ידי האחדות והצום נתקנו החטאים שבגללם נגזרה הגזירה

לך פנוס את כל היהודים הנמצאים בשישן וצומו עלי נאל תאכלו ואל תשיתו

(אסתר ד, טז)

פר' צו"ל "גדול השלום שאפילו ישראל עצמן עושין עבודה זרה ועושין חבורה אחת אין מדת הדין נוגעת בהן וכו'". ועל ידי הצום יכופר להם מה שנהנו מסעודתו של אותו רשע, ובזה תבוא אל המלך מלכי המלכים הקב"ה לבטל את הגזירה. (ח"א ריד, טז)

הנה אמרו חז"ל (מגילה יב, א) שבעבור שני חטאים נגזרה הגזירה על ישראל, שהשתחוו לצלם ושנהנו מסעודתו של אותו רשע. ובקשה אסתר לתקן את שניהם, לכן אמרה "לך כנוס את כל היהודים", ועל ידי האחדות יתכפר להם חטא עבודה זרה וכמו שאמרו חז"ל (תנחומא

⁶ א"ה. במדרש שם איכא מאן דפליג וס"ל שרק בשבעת ימי המלואים שימש משה בכהונה גדולה, ועל פי דברי רבינו הגה"ק וצ"ל אפשר לומר דלא פליגי אלא שבימי המלואים הי' משה מצווה ועושה וכל מ' שנים הי' אינו מצווה ועושה.

⁷ ואולי זו היתה תשובת הקב"ה תורה היתה לי ונתת לי לך, כי על התורה אמרו (הוריות יג, א) "יקרה היא מפנינים, יותר מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים", ובזה כולם מצווים ועושים תמיד.

קיימו וקבלו (קרי וקבלו) היהודים עליהם

(אסתר ט, כז)

דבר ד' (שמות כד, ז), דהיינו תורה שבכתב, ועל תורה שבעל פה היו צריכים לכפיית ההר כגיגית. ולפי זה ה"מודעא רבה לאורייתא" הוא על תורה שבעל פה, ועל זה אמרו "קיימו וקבלו - הדור קבלוה בימי אחשוורוש", ועל זה גם קאי דרשת רבא "קיימו מה שקיבלו כבר".

ומעתה ב' הדרשות, הן של שמואל במגילה והן של רבא בשבת, חדא הן. שהרי אמרו חז"ל (מכות כג, ב) "שלשה דברים עשו בית דין של מטה והסכימו בית דין של מעלה על ידם אלו הן מקרא מגילה וכו' מקרא מגילה דכתיב "קיימו וקבלו היהודים, קיימו למעלה מה שקבלו למטה", הרי שדרשת "קיימו למעלה מה שקבלו למטה" קאי נמי על תורה שבעל פה, דהיינו מה שעשו ב"ד למטה שהוא תורה שבע"פ, ואם כן אחד הוא עם דרשת רבא בשבת. (ח"א רפז)

דרשו על זה חז"ל (מגילה ז, א) "קיימו למעלה מה שקבלו למטה". ומכאן מוכיח שמואל (מגילה שם) שמגילת אסתר ברוח הקודש נאמרה, ואמר רבא שעל ראי' זו אין פירכא. והקשו התוס' (מגילה שם ד"ה לכולהו) דאף על זה איכא פירכא, שהרי רבא עצמו דרש פסוק זה במס' שבת (פח, א) לדרשה אחרת והוא "קיימו וקבלו - קיימו מה שקיבלו כבר", עיי"ש מה שתירצו.

ונראה לתרץ, דהנה ידועה קושית התוספות (שבת שם ד"ה כפה) למה בזמן מתן תורה הי' הקב"ה צריך לכפות עליהם הר כגיגית ולכופם לקבל את התורה, והרי אמרו "נעשה ונשמע" וקבלו את התורה מאהבה ורצון. ויש מתרצים על זה ע"פ מה דאיתא במדרש תנחומא (פר' נח ג) דקבלת התורה ברצון ב"נעשה ונשמע" היתה רק על "כל אשר

יומא דהילולא

ביום י"ג אדר הבעל"ט יחול היארצייט של מרת אסתר ע"ה
בתו של רבינו הגה"ק זצ"ל
נלב"ע בליל ש"ק י"ג אדר תרפ"ט

נוסח המצבה
בבית החיים בסאסרעגען:

חמדה גנוזה
האשה הצדקת
מרת אסתר ע"ה
בת הרב הגאון קדוש עליון
מור"ה הילל פאללאק זצוק"ל
אלמנת הגאון הצדיק
מור"ה אברהם פיקסעל זצ"ל
עלתה נשמתה בטהרה
בליל ש"ק י"ג אדר
שנת תרפ"ט לפ"ק
ת נ צ ב ה
פזר נתנה לאביונים
צדקתה עומדת לעד

מרת אסתר ע"ה בתו של רבינו הגה"ק זצ"ל (נולדה בערך בשנת תר"י) נישאה בשנת תרכ"ו להג"ר אברהם אבא פיקסעל זצ"ל (עליו נכתב בגליון 24 פרשת ואתחנן תשפ"ב). ונולדו להם שמונה ילדים; רבי זאב הי"ד, רבי אהרן הי"ד, מרת דבורה ע"ה אשת רבי ישראל אופנהיים ז"ל, מרת יענטא הי"ד אשת רבי יצחק דוד ויינברגר הי"ד, רבי דניאל יצחק הי"ד, מרת לאה ע"ה אשת רבי צבי הערשל סבו ז"ל, מרת רחל ע"ה אשת רבי ברוך צבי קאהן ז"ל, מרת בילא ע"ה אשת רבי יעקב דב ווייס ז"ל.

מרת אסתר היתה מפורסמת בעירה סאסרעגען כאשת צדקנית, והיתה מרבה במעשה הצדקה והחסד לכל עני ונדכה. יום קודם מותה כתבה צוואה בה ביקשה שלא יאמרו עלי' שהיתה צדקנית. למחרת ביום תענית אסתר י"ג אדר תרפ"ט נסתלקה לבית עולמה, ובהלויה קיים רבה של סאסרעגען, חתן אחותה הג"ר ישראל פריינד זצ"ל הי"ד, את צוואתה ואמר ש"באמת לא היתה צדקנית אלא הרבה יותר מזה...".

ת נ צ ב ה

ברכת מזל טוב

לצאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל

הרה"ח ר' איתן אליעזר ברמלי הי"ו ובנו הרה"ח ר' חיים יוסף ברמלי הי"ו המתמסר ללא לאות לחקר תולדות המשפחה,

לרגל הולדת הנכד-הבן אשר נקרא שמו בישראל הלל ע"ש רבינו הגה"ק זצ"ל

יהי רצון שיזכו לגרלו ולחנכו לתורה ולחופה ולמעשים טובים,

ויזכו לרוות מכל יוצי"ח רב תענוג ונחת דקדושה לתפארת אבות, ויתקיים בהם "בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם", אמן.

⁸ עיי' בן יהודע שבת שם.

"עיקר כיבוד אב ואם לעשות רצון אבינו שבשמים כי זה נחשב לאבות כאילו המה עושים, והעיקר לקבוע עתים בכל יום ויום לתורה..." (שם בהקדמה)

"...מי שזכה להיות לו בנים וחתנים צדיקים וכו' המעשים שלהם יהיו לו למשען בעולם הבא וכו' ואין לנו חסד גדול מזה..." (עפ"י קודש הילולים בהקדמה)

דברי התענוגים

מאת רבינו בנימין וואלף בן רבנו יואל זצ"ל רייכלס אב"ד שאפי, מח"ס "דברי התענוגים"
חותנו של רבינו הגה"ק הילל הזקן זצ"ל אב"ד אייבשיץ

האותיות שנכתבו באבני החושן בנוסף לשמות השבטים 'והאבנים תהיין על שמות בני ישראל וגו'

(שמות כח, כא)

השבטים, ועי"ז מנין האותיות הוא כמנין שם ב"ן. אך על הצ' קשה, דאין לומר שגם אות צ' היתה כתובה בצד שמות השבטים, כי אז הלוא יהיה מספר האותיות נ"ג, ולא מצינו שם במנין כזה. ותירצה הגמ', שהיה כתוב 'אברהם יצחק יעקב' דהוי י"ג אותיות, ועם החמישים של השבטים עולה למנין שם ס"ג. ורק אז הקשו על אות ט', שכבר אי אפשר לתרץ שהיה כתוב ט' בצד, כי אם כן הוי ס"ד אותיות ואין כזה שם. ותירצו, 'שבטי ישראל' דהוי תשע אותיות, ועם מנין ס"ג אותיות עולה הכל כמנין השם ע"ב, ע"כ דברי פה הקדוש, ושפתותיו יהיו דובבות בקבר.

והנה לגבי שתי אבני האפוד שנינו בגמרא (סוטה לו.), וחמישים אותיות היו, עשרים וחמש על אבן זו ועשרים וחמש על אבן זו. ומבואר שם (דף לו:) דמנין חמישים אותיות הוא אם 'בנימין' נכתב מלא. ולפי זה, באבני החושן, למ"ד 'בנימין' נכתב חסר לא יהיו אלא ע"א אותיות, גם לאחר שנתוסף 'שבטי ישראל'. והדרא הקושיא, היאך יהיה מנין האותיות כמנין אחד משמות הוי"ה. אבל אם נכתב 'ישורון' מלא, אתי שפיר אפילו למ"ד 'בנימין' חסר, שיהיו שבעים ושתים אותיות כמנין שם ע"ב.

לפ"ז מתורץ מדוע נקטו בתלמוד בבלי 'שבטי ישראל'. כי לכתוב 'שבטי ישראל' לא יועיל למ"ד 'בנימין' חסר, דאז האותיות של שמות השבטים הם מ"ט, ועם 'אברהם יצחק יעקב' הם ס"ב, ועם 'שבטי ישראל' לא הוי אלא ע"א. אך כשכתבו 'ישורון', אזי למ"ד 'בנימין' מלא כתבו 'ישורון' חסר, ולמ"ד 'בנימין' חסר כתבו 'ישורון' מלא, והוי לכולי עלמא כמנין שם של ע"ב, ודוק.

ואפשר שזו היתה כונת המהרש"א בתירוץ, עי' בדבריו [המוכאים לעיל], וקיצר המעתיק. ודוק וקל להבין.

איתא במסכת יומא (דף עג:), למה נקרא שמן אורים ותומים, אורים שמאירין את דבריהן, תומים שמשלימין את דבריהן וכו'. והא לא כתיב בהו צד"י, אמר רב שמואל בר יצחק, 'אברהם יצחק יעקב' כתיב שם. והא לא כתיב טי"ת, אמר רב אחא בר יעקב, 'שבטי ישראל' כתיב שם, ע"ש היטב.

והקשה המהרש"א בחידושי אגדות, שבתלמוד ירושלמי (יומא סוף פ"ז) תירצו שהיה כתוב 'שבטי ישראל', ומדוע לא תירצו כן בגמ' דידן, אלא נקטו 'שבטי ישראל'. וכתב, ויש ליישב לפי תלמוד שלנו, דשם 'ישראל' היינו שם 'יעקב' [- שכבר נכתב עם אברהם ויצחק], אבל 'ישורון' הוא שם המקום וכו', ומצטרף שמו ית' ברוך הוא עם האבות והשבטים. ולפי זה היו בחושן ע"ב אותיות נגד שם של ע"ב, כמו שכתבו המקובלים. ובנימין היה מלא, כמו שמצינו במסכת סוטה (דף לו:) לגבי אפוד, ודו"ק. עכ"ל עיי"ש.

והנראה לדעתי בעז"ה ליישב קושיית המהרש"א, בהקדם מה ששמעתי בשם הגאון החסיד מוה"ר שמשון אוסטריופולי זצלה"ה הי"ד, שהיה מדקדק, למה לא פריך הגמ' בתחילה על אות ח' שאינה נמצאת בשמות השבטים [- כמו שהקשו בירושלמי שם], וגם על אות ט' היו צריכים להקשות קודם שהקשו על אות צ'. ותירץ בטוב טעם עפ"י סוד עמוק. דהמקשן ידע בוודאי שמספר כל האותיות שבחושן צריכות להיות כמנין אחד מארבע שמות מילויי שם הוי"ה, עב סג מה בן [- שם הוי"ה במילוי י, יו"ד ה"י וי"ו ה"י, בגימטריא ע"ב; יו"ד ה"י וא"ו ה"י, בגימ' ס"ג; במילוי א, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, בגימ' מ"ה; במילוי ה, יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה, בגימ' ב"ן]. ולכן לא הקשו מיד על האותיות ח' ט', כיון שמנין שמות השבטים עצמם הם חמישים אותיות, והיה מובן שהאותיות ח' ט' כתובות בצד שמות

"את אחי אנכי מבקש"

לרגל ההוצאה לאור של

"הגדה של פסח – פרי קודש הילולים"

מעוטר בפנינים יקרים, רעיונות ודרושים, מאת כ"ק רבינו הגה"ק רבי הילל פאללאק זצוקלה"ה זקוקים אנו ל"רכזים" מקרב משפחות צאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל (גם בארצות שמעבר לים) שיסייעו להפצת ההגדה בקרב בני משפחתם.

כל המעוניין יפנה לאחראי רכזים הר"ר ברוך רוזנברג הי"ו בטל. 052.760.9128

או למשרד בכתובת office@Kodesh-Hilulim.com

לקבלת הגליון בעז"ה מידי שבוע, וכן לקבלת גליונות קודמים, להנצחה והודעה על שמחה

נא לשלוח לכתובת: info@Kodesh-Hilulim.com

כמו"כ כל מי שיכול להעשיר ברעיונות ומאמרים וכדו' למטרות הגליון נא לשלוח לכתובת הנ"ל.